

РЕШЕНИЕ

№ 7847

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110159481 по описа за 2022 година

При условията на обективно кумулативно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени *положителни установителни иски* по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД.**

С исковата молба ищецът „Т”ЕАД е предявил установителни иски *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че ответникът му дължи следните суми : **1 634,87 лв**, представляващи *стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.1111, с абонатен № „,, по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2018г. до 30.04.2020г.; 362,20 лв**, представляващи *мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода **от 16.10.2019г. до 06.07.2022г. ; 24,30 лв**, представляващи *цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода **от 01.06.2019г. до 30.04.2020г.**, и **6,13 лв**, представляващи *мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода **от 31.07.2019г. до 06.07.2022**, заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 21.07.2022г. до окончателното плащане, *за които е издадена заповед по чл.410 ГПК по гражданско дело № 39328/2022г. по описа на СРС,68 състав.*

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат предявените иски. При устните състезания в заседанието на 29.03.2024г. юрисконсулт на ищеца е пледирал за уважаване на исковите.

Ответникът Е. С. М. оспорва исковите видно от изявленията му в депозирания на

23.11.2022г. отговор на исковата молба (наименуван „възражение”-б.с.). Оспорва се доставката на топлинна енергия от ищеца за процесния имот през процесния период , като се твърди , че „радиаторите са спрени” . Със следващи писмени „възражения” ответникът представя документи за плащания от него на суми по сметки на ищцовото дружество , но за различни периоди от процесния.

В хода на съдебното производство ответникът поддържа оспорването на исковете. В заседанието на 29.03.2024г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ответника.

Подпомагащата страна – Б.Б”ООД (конституирана с определението по чл.140 ГПК – б.с..) не изразява становище по исковете , не изпраща представител по делото и не сочи доказателства.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни искове са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжницата на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 39328/2022г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не *осъдителен*.

Относно основателността на исковете :

Предявеният *осъдителен* иск по чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

През процесния период от 01.05.2018г. до 30.04.2020г. е съществувало *договорно правоотношение* между ищцовото дружество като *топлопреносно предприятие* и ответника като „*клиент на топлинна енергия*” по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./, по силата на което в собствения на ответника имот (видно от представената заповед № РД-41-130/ 27.01.1987г. на председателя на ИК на СНС за определяне на обезщетение по чл.100 ЗТСУ/отм./- б.с.) , който е бил обитаван от ответника през същия период (което е безспорно по делото –б.с.), намиращ се в сграда-етажна собственост, присъединена към топлопреносната мрежа по реда на чл.133,ал.2 ЗЕ, е била доставяна топлоенергия. Това правоотношение е възникнало при действието на ЗЕЕЕ/отм./, но е продължило да съществува при действието на ЗЕ/обн. В ДВ, бр. 107/09.12.2003г. / и на *Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Т”ЕАД на потребители за битови нужди в гр.София*, които съгласно **чл.150,ал.2,изр.2 ЗЕ** влизат в сила 30-дни след първото им публикуване, *без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителя*. Ответникът нито твърди, нито представя доказателства за предложени от собственика на

апартаментта специални условия по чл.150,ал.3 ЗЕ. Съответствието на Общите условия за продажба на топлоенергия с отделни клаузи от ЗЗП и с други нормативни актове е *без правно значение* за възникването на задължението на ответника за заплащане на потребената от него топлоенергия, *включително и за сградна инсталация*, тъй като *това задължение следва от възмездния характер на правоотношението* между него като потребител на тази топлоенергия и ищеца като нейн доставчик, както и от основния принцип в гражданското право за *недопускане на неоснователно обогатяване* (чл.55 ЗЗД и чл.59 ЗЗД). Потребителят на топлоенергия е длъжен да заплати стойността ѝ, тъй като обратното означава да се допусне неоснователното му обогатяване за сметка на топлопреносното предприятие.

Като потребител на топлинна енергия през посочения период за ответника като обитател на процесния имот и като титуляр на съответната партия в ищцовото дружество са възникнали *задължения за плащане цената* на доставената топлоенергия за *горещо водоснабдяване и за отопление* (чл.140а ЗЕ), *включително и за сградна инсталация* (чл.140,ал.3 ЗЕ; чл.143 ЗЕ и чл.145,ал.2 и ал.3 ЗЕ), а до месец юни 2006г. *включително и за такса мощност* (съгласно ПМС № 67/29.03.2002г. –отм./.

Според чл.139,ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда– етажна собственост, се извършва *по системата за дялово разпределение* въз основа на показанията на *индивидуалните топломери* в отделните имоти (чл.145, ал.1 ЗЕ). През процесния период т.нар. услуга "топлинно счетоводство" за сградата-етажна собственост, в която се намира процесния имот, е извършвана от Б.Б"ООД въз основа на договор №1456/ 17.07.2002г. между това дружество и етажните собственици, съгласно решение на Общото събрание от 30.06.2002г. (представено по делото-б.с.), което *не е било оспорено в сроковете и по реда на ПУРНЕС/отм./*. Решението на Общото събрание на етажните собственици е било постановено *при спазването на законово необходимите кворум и мнозинство*, като без правно значение е дали конкретно ответникът е участвал при взимането му, тъй като това не би се отразило на валидността му.

Според изричната разпоредба на **чл.22,ал.2** от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т"ЕАД на клиенти на град София *клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец*. Поради това сумите за дялово разпределение *се начисляват във фактурите, издавани от ищеца, и се събират заедно с цената на доставената топлоенергия*. Поради тези причини се касе за вземане на ищеца.

По делото няма нито твърдения, нито доказателства през процесния период собственикът на процесния имот да е предявявал рекламации пред „Т"ЕАД и пред Б.Б"ООД относно размерите на начисляваните суми в издаваните фактури и изравнителни сметки нито в определените срокове за това, нито след изтичането им. Ответникът не оспорва изрично размера на начислените суми и по настоящото дело.

Според изложените от вещото лице констатации в приетото в съдебното заседание на 29.03.2024г. заключение по съдебно-техническата експертиза (неоспорено от страните) в издадените фактури и изравнителни сметки за процесния период количествата

топлоенергия , подадена за процесния период в процесния имот са изчислявани в съответствие с действащата нормативна уредба. Вещото лице е установил , че през процесния период за процесния апартамент е начислявана топлиенергия само за щранг лира , която е без топломер, но не и за останалите три броя отоплителни тела , чиито топломери са отчитали нулево потребление. Сумите за топла вода са начислявани въз основа на показанията на един водомер. Отчетите на уредите са подписани лично от клиента , т.е. от ответника.

Според приетото в заседанието на 29.03.2024г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно , извършени са и съответните корекции по изравнителните сметки по партидата на ответника за процесния период.

Според данните в приетото заключение по съдебно-счетоводната експертиза за периода **от месец май 2018г. до месец април 2020г.** сборът от дължимите за процесния имот месечни суми за доставена топлиенергия в процесния имот е в размер на **1 634,87 лв.**, а сборът от дължимите суми за дялово разпределение е в размер на **24,30 лв.**, изчислени по реда на *чл.162 ГПК*. Тъй като не са представени доказателства тези суми да са платени от ответника (което е в негова доказателствена тежест съгласно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК), следва да се приеме , че за ищцовото дружество съществуват вземания за цената на доставената топлиенергия и за сумите за дялово разпределение за посочените периоди и размери. Тези суми следва да бъдат присъдени на ищеца. *Представените от ответника платежни документи по делото касаят плащания на вземания за периоди през 2021г. , 2022г. и 2023г. , но не и за процесния период – от 01.05.2018г. до 30.04.2020г. , поради което са неотносими към предмета на делото.* Искът по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ следва да бъде уважен изцяло.

Като не е изпълнил главните задължения на съответния падеж, ответникът е изпаднал в забава по смисъла на чл.84,ал.1 ЗЗД (без необходимост от покана) и за него са възникнали акцесорните задължения по чл.86,ал.1 ЗЗД за плащане на мораторните лихви върху неизплатените главници, които са в размер на **362,20 лв** върху стойността на топлиенергията за периода *от 16.10.2019г. до 06.07.2022г.* и **6,13 лв** върху цената на дяловото разпределение за периода *от 31.07.2019г. до 06.07.2022г.* , изчислени по реда на *чл.162 ГПК* въз основа на данните в приетото заключение по съдебно-счетоводната експертиза. Тези суми следва да бъдат присъдени на ищеца. Искът по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1, ЗЗД следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските по делото :

На ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по настоящото исково производство – платената държавна такса (75,82 лв), депозити за съдебно-техническа (350 лв) и за съдебно-счетоводна експертиза (350 лв).

Ищцовата страна страна претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е

представявана по настоящото дело от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен съгласно действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Съдът не присъжда разноски на ответника , тъй като исковете са уважени изцяло.

Съдът не присъжда разноски на подпомагащата страна , тъй като не е предявено съответно искане , а и не са представени доказателства за извършени от третото лице-помагач разходи във връзка с настоящото дело.

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС с настоящото съдебно решение следва да бъде определен и окончателния размер на разноските в заповедното производство, като бъдат *осъдени* страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платената държавна такса (40,55 лв) и юрисконсултското възнаграждение, присъдено със заповедта по чл.410 ГПК (50 лв).

Ответникът (длъжник в заповедното производство) не е извършил разходи по заповедното дело, а и исковете са уважени изцяло, поради което не следва да му се присъждат разноски по заповедното дело.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ** и по **чл.86,ал.1 ЗЗД**, че *Е. С. М.* ,ЕГН: *****, гр. София, ж.к.***, дължи на „Т” ЕАД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. София,ул. Ястребец №23Б, следните суми: **1 634,87 лв** (хиляда шестстотин тридесет и четири лева и осемдесет и седем стотинки), представляващи *стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.1111, с абонатен № ,, , по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2018г. до 30.04.2020г.*; **362,20 лв** (триста шестдесет и два лева и двадесет стотинки), представляващи *мораторната лихва* върху цената на топлоенргията за периода *от 16.10.2019г. до 06.07.2022г.*; **24,30 лв** (двадесет и четири лева и тридесет стотинки), представляващи *цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода *от 01.06.2019г. до 30.04.2020г.*, и **6,13 лв** (шест лева и тринадесет стотинки), представляващи *мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода *от 31.07.2019г. до 06.07.2022г.*, заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 21.07.2022г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед по чл.410 ГПК по гражданско дело № 39328/2022г. по описа на СРС,68 състав.

ОСЪЖДА *Е. С. М.*, ЕГН: *********, гр. София, ж.к.***, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Г” *ЕАД*, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец №23Б, следните суми: **775,82 лева** (седемстотин седемдесет и пет лева и осемдесет и две стотинки), представляващи направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство— платените държавна такса, депозити за съдебно-техническа и за съдебно-счетовода експертиза (**чл.78,ал.1 ГПК**); **50 лв** (петдесет лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в настоящото исково производство (**чл.78,ал.8 ГПК**) ; **40,55 лева** (четиридесет лева и петдесет и пет стотинки), представляващи направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 39328/2022г. по описа на СРС,68 състав— платената държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**), и **50 лв** (петдесет лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в заповедното производство по гр.д. № 39328/2022г. по описа на СРС, 68 състав (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

Решението е постановено при участието на подпомагащата страна *Б.Б”ООД* , гр. София,бул. „Братя Бъкстон” № 85.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____